

[Tinning]

Det er politikersprog, men det, der står, er krystallklart: det er ingenting. Der står, at man i videst muligt omfang skal sikre, at man skal afprøve og sådan noget, men de, der har fulgt med i denne debat, ved jo godt, hvad det nogenlunde vil ende med.

Hr. Ole Vig Jensen snakkede om, at vi nu er nået til vejs ende. Det tror jeg bestemt ikke. Det kan godt være, at det her forlig er nået til vejs ende, men det er jo også sådan, at der ikke bliver truffet beslutning om kommende nedlæggelser, før sagen igen har været i uddannelsesudvalget. Og jeg skulle kende uddannelsesudvalget utrolig dårligt, hvis ikke der meget, meget hurtigt viser sig at blive problemer. Jeg ved ikke, om nogen vil nævne mig ét eneste seminarium, hvor man kan komme og sige: det nedlægger vi, og så siger uddannelsesudvalget: nå ja, sådan kan det gå, tak for orienteringen, og så går man videre til næste punkt på dagsordenen. Jeg tror bestemt ikke, at vi er nået meget længere end lige til begyndelsen af det her.

Jeg vil godt til allersidst sige noget om Blågård og Emdrupborg seminarier, for dér har flertallet jo valgt at bruge revolvermetoden eller mafiametoden, hvad man foretrækker at kalde det. Man har lavet nogle ret klare beskrivelser af, hvad der sker, hvis Blågård seminarium accepterer at gå over til at være statsseminarium; men hvis de nu siger nej, står der ikke noget om, hvad der skal ske. Undervisningsministeren har sin vane tro været temmelig klar og udtalt – jeg tror, det var i lokalradioen i går: nå ja, det er ikke så svært at gennemskue. Det er sådan, at hvis de siger ja derude, så bliver der 4 hold på det nye sammenlagte seminarium. Hvis de siger nej, ja, så risikerer vi jo, som undervisningsministeren udtrykker sig, at man på Blågård seminarium tager ansvaret for færre hold i Københavnsområdet. Hvis man tænker lidt over den, så er den jo ikke så svær at gennemskue: hvis I siger ja, så får I nogle hold, hvis I siger nej, så kan I meget vel risikere, at der bliver nedlagt noget mere. Det er det kontante indhold af den dér sag, og jeg synes, at det ville klæde flertallet, hvis man åbent vedstod, at det er sådan, man fører politik. Kald det saglighed og alt det dér, men det er sådan, man fører politik vedrørende seminarierne. Man siger: kom herhen, nu skal du bare høre, min ven, jeg har et tilbud. Vil du gøre sådan og sådan, så slipper

du med en lille én på hovedet. Hvis ikke du gør det, så får du sådan én på hatten, at du aldrig glemmer det. Det er måden, man argumenterer på og forhandler på, også på dette område.

Jeg kunne godt tænke mig at vide helt præcist – og jeg vil godt have svar fra samtlige ordførere, der går ind for dette forlig; jeg er fuldstændig ligeglad med, hvor teoretisk man mener det er – hvis Blågård siger nej tak til at blive et statsseminarium, er det så sådan, at der vil blive nedlagt flere hold af den grund, eller hvad vil der ske? Jeg ved godt, det ikke er en del af forliget, selvfølgelig, for så havde man skrevet noget om det. Jeg ved også godt, at man sikkert ikke har den samme mening om det, for så havde man muligvis sagt noget om det. Men det er ikke desto mindre vigtigt at vide. Det er vigtigt for os, men det er så sandelig også vigtigt for dem på Blågård – og for alle de andre på seminarierne – at få at vide: hvad sker der, hvis Blågård siger nej tak til tilbudet? Kan de overhovedet sige nej tak til tilbudet, og er det i så fald et tilbud? Jeg mener, det eneste anstændige – men jeg ved samtidig godt, at det at begynde at snakke om anstændighed i denne sammenhæng er lidt langt ude, men alligevel – det eneste anstændige, man kunne gøre i denne sammenhæng, var at gå ud og sige til Blågård: kære venner, vi har et tilbud, sådan og sådan og sådan, I kan blive statsseminarium; hvis I gør det, så kommer der nogle folk fra Emdrupborg, I kan slutte jer sammen og hygge jer og sådan noget, så får I fire hold i løbet af et stykke tid. Det kunne man gøre, og så kunne man sige: det går vi nu ud og spørger dem om, og vi giver dem rimelig tid til at komme med et svar. Indtil da tager vi vores forlig og lægger det hen.

Tredjebehandlingen af disse seminarieforslag kan laves, nemlig hvis man fortsætter ud ad den udemokratiske vej, man har været på vej ud ad i meget lang tid i dette forløb. Det kan laves, hvis vi senere på dagen mødes, holder et lille gruppeformandsmøde, laver en dispensation og siger: det her knalder vi lige igennem i morgen.

Man kan også lade være med at benytte den fremgangsmåde. Man kunne tage ud og sige til dem på Blågård: vi har et tilbud, I får – lad os sige et par måneder, eller hvad de nu skal bruge, til at finde ud af, om I vil sige